I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1931/2006,

annettu 20 päivänä joulukuuta 2006,

paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla sekä Schengenin yleissopimuksen säännösten muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä[1],

---

[1] Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. helmikuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 5. lokakuuta 2006.

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Komissio on korostanut tiedonannossaan "Kohti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen yhdennettyä valvontaa", että on tarpeen kehittää paikallista rajaliikennettä koskevia sääntöjä ulkorajoja koskevan yhteisön lainsäädännön lujittamiseksi. Neuvosto on vahvistanut tämän tarpeen 13 päivänä kesäkuuta 2002 hyväksymässään "Suunnitelmassa Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvonnasta", jonka Eurooppa-neuvosto on edelleen hyväksynyt Sevillassa 21 ja 22 päivänä kesäkuuta 2002.

(2) On laajentuneen yhteisön etujen mukaista varmistaa, että raja yhteisön ja sen naapurimaiden välillä ei muodosta estettä kaupalle, yhteiskunnalliselle ja kulttuuriselle vuorovaikutukselle tai alueelliselle yhteistyölle. Tämän vuoksi olisi luotava tehokas järjestely paikallista rajaliikennettä varten.

(3) Paikallista rajaliikennettä koskeva järjestely on poikkeus Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajat ylittävien henkilöiden rajatarkastusta koskevista säännöistä, jotka on määritelty henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 562/2006[1].

[1] EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

(4) Yhteisön olisi vahvistettava kriteerit ja edellytykset , joita on noudatettava silloin kun raja-alueiden asukkaille myönnetään maaulkorajojen ylitystä koskevia helpotuksia paikallista rajaliikennettä varten. Näissä kriteereissä ja edellytyksissä tulisi ottaa tasapuolisesti huomioon yhtäältä rajanylityksen helpottaminen niiden vilpittömässä mielessä toimivien raja-alueen asukkaiden kannalta, joilla on oikeutetut syyt ylittää toistuvasti maaulkoraja, ja toisaalta tarve ehkäistä laitonta maahanmuuttoa sekä rikollisesta toiminnasta aiheutuvia mahdollisia turvallisuusuhkia.

(5) Paikallinen rajaliikennelupa olisi väärinkäytösten välttämiseksi pääsääntöisesti myönnettävä vain henkilöille, jotka ovat laillisesti asuneet raja-alueella vähintään vuoden. Jäsenvaltioiden naapureinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa tekemissä kahdenvälisissä sopimuksissa voidaan määrätä pitemmästä asumisajasta. Poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi kun on kyse alaikäisistä lapsista, siviilisäädyn muutoksesta tai maa-alueen perimisestä, voidaan kahdenvälisissä sopimuksissa määrätä myös lyhyemmästä asumisajasta.

(6) Paikallinen rajaliikennelupa olisi myönnettävä raja-alueen asukkaille riippumatta siitä, vaaditaanko heiltä viisumia luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, 15 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001[1] mukaisesti vai ei. Kyseistä asetusta olisi siksi sovellettava yhdessä asetuksen (EY) N:o 539/2001 muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1932/2006/EY[2] kanssa, jolla tässä asetuksessa vahvistetusta paikallisliikennettä koskevasta järjestelystä hyötyvät raja-alueen asukkaat vapautetaan viisumivelvoitteesta. Tämä asetus voi näin ollen tulla voimaan vain yhdessä kyseisen muutosasetuksen kanssa.

---

[1] EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 851/2005 (EUVL L 141, 4.6.2005, s. 3).

[2] Ks. tämän virallisen lehden sivu ....

(7) Yhteisön olisi vahvistettava kriteerit ja edellytykset, joiden perusteella raja-alueiden asukkaille myönnetään paikallisia rajaliikennelupia. Näiden kriteerien ja edellytysten olisi oltava johdonmukaisia niiden maahantuloa koskevien edellytysten kanssa, joita sovelletaan raja-alueen asukkaisiin silloin kun nämä ylittävät maaulkorajan paikallisen rajaliikenteen sääntöjen mukaisesti.

(8) Paikallista rajaliikennettä koskevien sääntöjen käyttöönotto yhteisön tasolla ei saisi vaikuttaa siihen vapaata liikkuvuutta koskevaan oikeuteen, joka kuuluu unionin kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen sekä niille kolmansien maiden kansalaisille ja heidän perheenjäsenilleen, joilla on vastaava oikeus yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten nojalla. Kuitenkin silloin kun raja-alueiden asukkaiden rajanylitystä helpotetaan vähentämällä valvontaa paikallista rajaliikennettä koskevien sääntöjen puitteissa, tällainen helpotus olisi ulotettava koskemaan ilman eri toimenpiteitä myös kaikkia raja-alueella asuvia henkilöitä, jotka kuuluvat vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin.

(9) Paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn soveltamiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus pitää voimassa tai tehdä tarvittaessa kahdenvälisiä sopimuksia naapureinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa, edellyttäen että nämä sopimukset ovat tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaiset.

(10) Tämä asetus ei vaikuta Ceutan ja Melillan kaupunkeja koskevaan erityisjärjestelyyn, jota tarkoitetaan Espanjan kuningaskunnan liittymisestä Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta Schengenissä 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehtyyn yleissopimukseen tehdyn sopimuksen[1] päätösasiakirjassa olevassa Espanjan kuningaskunnan julistuksessa Ceutan ja Melillan kaupungeista.

(11) Jäsenvaltioiden olisi sovellettava kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia raja-alueen asukkaisiin, mikäli nämä käyttävät tällä asetuksella perustettua paikallista rajaliikennettä koskevaa järjestelyä väärin.

(12) Komission olisi annettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Kertomukseen olisi liitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

(13) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja -vapauksia, ja siinä otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.

(14) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta, eli niiden kriteerien ja edellytysten vahvistamista, joiden perusteella toteutetaan paikallista rajaliikennettä koskeva järjestely maaulkorajoilla, joka vaikuttaa suoraan ulkorajoja koskevaan yhteisön säännöstöön, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

---

[1] EYVL L 239, 22.9.2000, s. 69.

(15) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska kuitenkin tämän asetuksen tarkoituksena on kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanskan on päätettävä kyseisen pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen antamispäivästä, saattaako se asetuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(16) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen[1] yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY[2] 1 artiklan A kohdassa tarkoitetulla alalla.

(17) Tämä asetus kehittää sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY[3] mukaisesti. Siksi Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä, eikä asetusta sovelleta siihen.

---

1 EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.
2 EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.
3 EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

(18) Tämä asetus kehittää sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY[1] mukaisesti. Siksi Irlanti ei osallistu asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä, eikä asetusta sovelleta siihen.

(19) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä allekirjoitetussa sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tarkoitettuja Schengenin säännöstön määräyksiä, jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdassa, kun se luetaan yhdessä päätöksen 2004/849/EY[2] 4 artiklan 1 kohdan ja päätöksen 2004/860/EY[3] 4 artiklan 1 kohdan kanssa, tarkoitettuun alaan.

(20) Tämän asetuksen 4 artiklan b alakohta ja 9 artiklan c alakohta ovat vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja Schengenin säännöstöön perustuvan tai muuten siihen liittyvän säädöksen säännöksiä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

---

1 EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

2 Neuvoston päätös 2004/849/EY, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen, Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 368, 15.12.2004, s. 26).

3 Neuvoston päätös 2004/860/EY, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 370, 17.12.2004, s. 78).

I luku
Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

1. Tällä asetuksella perustetaan paikallista rajaliikennettä koskeva järjestely jäsenvaltioiden maaulkorajoilla ja otetaan käyttöön paikallinen rajaliikennelupa.

2. Tällä asetuksella valtuutetaan jäsenvaltiot tekemään tai pitämään voimassa tällä asetuksella perustetun paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn täytäntöönpanoa käsitteleviä kahdenvälisiä sopimuksia naapureinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa.

2 artikla

Soveltamisala

Tämä asetus ei vaikuta kolmansien maiden kansalaisiin sovellettaviin yhteisön oikeuden tai kansallisen lainsäädännön säännöksiin, jotka koskevat:

a) pitkäaikaista oleskelua;

b) pääsyä palkkatyöhön tai itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi sekä näiden toimien harjoittamista;

c) tullimaksuja ja verotusta.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1) 'maaulkorajalla' tarkoitetaan jäsenvaltion ja sen naapurina sijaitsevan kolmannen maan välistä yhteistä maarajaa;

2) 'raja-alueella' tarkoitetaan aluetta, joka ulottuu enintään 30 kilometrin päähän rajalta. Asianomaisten jäsenvaltioiden on määritettävä raja-alueen paikalliset hallintoalueet 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissaan. Mikäli tällainen hallintoalue ulottuu yli 30 kilometrin päähän mutta kuitenkin enintään 50 kilometrin päähän rajalta, se katsotaan osaksi raja-aluetta;

3) 'paikallisella rajaliikenteellä' tarkoitetaan liikennettä, jossa raja-alueen asukkaat ylittävät säännöllisesti maaulkorajan oleskellakseen raja-alueella esimerkiksi sosiaalisten, kulttuurillisten tai todellisten taloudellisten syiden tai perhesuhteiden vuoksi ajan, joka ei ylitä tässä asetuksessa määriteltyjä rajoituksia;

4) 'vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin kuuluvilla henkilöillä' tarkoitetaan:

   i) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja unionin kansalaisia ja sellaisia kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat vapaata liikkuvuutta koskevia oikeuksiaan harjoittavan unionin kansalaisen perheenjäseniä ja joihin sovelletaan direktiiviä 2004/38/EY[1];

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 77). Oikaistu versio julkaistu virallisessa lehdessä L 229, 29.6.2004, s. 35.

ii) sellaisia kolmansien maiden kansalaisia ja heidän perheenjäseniään heidän kansalaisuudestaan riippumatta, joilla on yhtäältä yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja toisaalta kyseisten kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten perusteella unionin kansalaisten kanssa yhtäläiset oikeudet vapaaseen liikkuvuuteen;

5) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöä, joka ei ole Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen ja johon ei sovelleta 4 kohtaa;

6) 'raja-alueen asukkailla' tarkoitetaan sellaisia kolmansien maiden kansalaisia, jotka ovat asuneet jäsenvaltion naapurina sijaitsevan maan raja-alueella laillisesti 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa määritellyn ajan, jonka on oltava vähintään yksi vuosi. Kahdenvälisissä sopimuksissa määritellyissä poikkeuksellisissa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa vuotta lyhyempi asumisaika voidaan katsoa myös asianmukaiseksi;

7) 'paikallisella rajaliikenneluvalla' tarkoitetaan III luvussa tarkoitettua erityistä asiakirjaa, joka oikeuttaa raja-alueen asukkaat ylittämään maaulkorajan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn mukaisesti;

8) 'Schengenin yleissopimuksella' tarkoitetaan tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehtyä yleissopimusta[1].

[1] EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19, yleissopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1160/2005 (EUVL L 191, 22.7.2005, s. 18).

II luku

Paikallista rajaliikennettä koskeva järjestely

4 artikla

Maahantulon edellytykset

Raja-alueen asukkaat voivat ylittää naapurina sijaitsevan jäsenvaltion maaulkorajan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn mukaisesti, edellyttäen että:

a) heillä on paikallinen rajaliikennelupa ja, mikäli 13 artiklassa tarkoitetuissa asiaa koskevissa kahdenvälisissä sopimuksissa sitä edellytetään, voimassaoleva rajanylitykseen oikeuttava asiakirja tai asiakirjat;

b) heitä ei ole määrätty Schengenin tietojärjestelmässä (SIS) maahantulokieltoon;

c) heidän ei katsota voivan vaarantaa minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, sisäistä turvallisuutta, kansanterveyttä tai kansainvälisiä suhteita, ja myös silloin, jos heitä ei jäsenvaltioiden kansallisissa tietokannoissa ole määrätty maahantulokieltoon samoilla perusteilla.

5 artikla

Raja-alueella oleskelun pituus

Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa on määriteltävä kunkin paikallista rajaliikennettä koskevassa järjestelyssä tapahtuvan keskeytymättömän oleskelun enimmäispituus, joka ei saa ylittää kolmea kuukautta.

6 artikla

Maahantulo- ja maastapoistumistarkastukset

1. Jäsenvaltion on tehtävä raja-alueen asukkaille maahantulo- ja maastapoistumistarkastukset varmistaakseen, että nämä täyttävät 4 artiklassa tarkoitetut ehdot.

2. Paikallista rajaliikennettä koskevassa järjestelyssä ei lyödä maahantulo- ja maastapoistumisleimoja paikalliseen rajaliikennelupaan.

3. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita 15 artiklan säännösten soveltamista.

III luku

Paikallinen rajaliikennelupa

7 artikla

Paikallisen rajaliikenneluvan käyttöönotto

1. Otetaan käyttöön paikallinen rajaliikennelupa.

2. Rajaliikennelupa on voimassa sen myöntäneen jäsenvaltion raja-alueella.

3. Paikallisessa rajaliikenneluvassa on oltava luvanhaltijan valokuva ja ainakin seuraavat tiedot:

a) luvanhaltijan etunimi(-nimet), sukunimi(-nimet), syntymäaika, kansallisuus ja asuinpaikka;

b) luvan myöntäneen viranomaisen nimi sekä luvan myöntämispäivä ja voimassaoloaika;

c) raja-alue, jolla luvanhaltija on oikeutettu liikkumaan;

d) sen voimassa olevan matkustusasiakirjan tai niiden voimassa olevien matkustusasiakirjojen numero(t), joka/jotka oikeuttavat sen/niiden haltijan ylittämään ulkorajat 9 artiklan a alakohdan mukaisesti.

Luvassa on selkeästi mainittava, että luvanhaltija ei ole oikeutettu liikkumaan raja-alueen ulkopuolella ja että väärinkäyttöön sovelletaan 17 artiklassa tarkoitettuja seuraamuksia.

8 artikla

Paikallisen rajaliikenneluvan turvaominaisuudet ja tekniset eritelmät

1. Paikallisen rajaliikenneluvan on sisällettävä kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002[1] mukaiset turvaominaisuudet ja tekniset eritelmät.

[1] EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille näyte 1 kohdan mukaisesta paikallisesta rajaliikenneluvasta.

9 artikla

Myöntämisehdot

Paikallinen rajaliikennelupa voidaan myöntää raja-alueen asukkaille,

a) joilla on voimassaoleva matkustusasiakirja tai -asiakirjat, jotka oikeuttavat heidät ylittämään ulkorajat Schengenin yleissopimuksen 17 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti;

b) jotka voivat asiakirjoin osoittaa, että he ovat raja-alueen asukkaita ja että heillä on oikeutettu syy toistuvasti ylittää maaulkoraja paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn perusteella;

c) joita ei ole määrätty Schengenin tietojärjestelmässä (SIS) maahantulokieltoon;

d) joiden ei katsota voivan vaarantaa minkään jäsenvaltion yleistä järjestystä, sisäistä turvallisuutta, kansanterveyttä tai kansainvälisiä suhteita ja etenkään jos heitä ei jäsenvaltioiden kansallisissa tietokannoissa ole määrätty maahantulokieltoon samoilla perusteilla.

10 artikla

Voimassaolo

Paikallinen rajaliikennelupa on voimassa vähintään yhden vuoden ja enintään viisi vuotta.

11 artikla

Myöntämismaksut

Paikallisia rajaliikennelupia koskevien hakemusten käsittelymaksu ei saa ylittää lyhytaikaista toistuvaisviisumia koskevien hakemusten käsittelystä perittävää maksua.

Paikallinen rajaliikennelupa voidaan myöntää maksutta.

12 artikla

Myöntämisjärjestelyt

1. Paikallisen rajaliikenneluvan voi myöntää joko konsulaatti tai mikä tahansa 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa nimetty jäsenvaltion paikallinen hallintoviranomainen.

2. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä keskusrekisteriä haetuista, myönnetyistä, pidennetyistä ja peruutetuista paikallisista rajaliikenneluvista ja niiden on nimettävä kansallinen yhteyselin, joka vastaa siitä, että muille jäsenvaltioille toimitetaan pyynnöstä viipymättä tietoja tähän rekisteriin merkityistä luvista.

IV luku

Paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn toteuttaminen

13 artikla

Jäsenvaltioiden ja naapurina sijaitsevien kolmansien maiden kahdenväliset sopimukset

1. Jäsenvaltiot voivat tehdä naapurinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä sopimuksia paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelmän käyttöönottamisesta tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

   Jäsenvaltiot voivat myös pitää voimassa nykyiset paikallista rajaliikennettä koskevat kahdenväliset sopimukset naapurinaan sijaitsevien kolmansien maiden kanssa. Jos nämä sopimukset eivät ole yhteensopivia tämän asetuksen kanssa, asianomaisten jäsenvaltioiden on muutettava sopimuksia niin että epäyhtenäisyys poistuu.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on kuultava komissiota ennen kuin ne tekevät naapurinaan sijaitsevan kolmannen maan kanssa paikallista rajaliikennettä koskevan kahdenvälisen sopimuksen tai muuttavat tällaista sopimusta, jotta voidaan varmistaa sen yhteensopivuus tämän asetuksen kanssa.

   Jos komissio katsoo, että sopimus ei ole yhteensopiva tämän asetuksen kanssa, se ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin asianmukaisiin toimiin sopimuksen muuttamiseksi kohtuullisen ajan kuluessa, niin että epäyhtenäisyys poistuu.

3. Jos yhteisö tai asianomaiset jäsenvaltiot eivät ole tehneet yleistä takaisinottosopimusta kolmannen maan kanssa, tämän kolmannen maan kanssa tehtäviin paikallista rajaliikennettä koskeviin sopimuksiin on sisällytettävä määräykset sellaisten henkilöiden takaisinottamisesta, joiden on todettu väärinkäyttävän tässä asetuksessa vahvistettua paikallista rajaliikennettä koskevaa järjestelyä.

14 artikla

Kohtelun vastaavuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kolmannet maat myöntävät 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa henkilöille, jotka kuuluvat vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin ja kolmansien maiden kansalaisille, jotka asuvat laillisesti kyseisen jäsenvaltion raja-alueella vähintään vastaavan kohtelun kuin kyseisen kolmannen maan raja-alueella asuville henkilöille.

15 artikla

Rajanylitystä koskevat helpotukset

1. Edellä 13 artiklassa tarkoitetuissa kahdenvälisissä sopimuksissa voi olla määräyksiä rajanylityksen helpottamisesta, jonka perusteella jäsenvaltiot:

   a) perustavat vain raja-alueen asukkaille tarkoitettuja erityisiä rajanylityspaikkoja;

   b) varaavat tavanomaisissa rajanylityspaikoissa tietyt kaistat raja-alueen asukkaille; tai

   c) antavat, paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ja kun kyseessä on poikkeuksellisesti erityinen vaatimus, raja-alueen asukkaille mahdollisuuden ylittää maaulkorajan muissa määritellyissä paikoissa kuin sallituilla rajanylityspaikoilla ja niiden aukioloaikojen ulkopuolella.

2. Kun jäsenvaltio on päättänyt helpottaa raja-alueen asukkaiden rajanylitystä 1 kohdan mukaisesti, tällaiset helpotukset ulotetaan koskemaan ilman eri toimenpiteitä myös raja-alueella asuvia henkilöitä, jotka kuuluvat vapaata liikkuvuutta koskevan yhteisön lainsäädännön piiriin.

3. Henkilöille, jotka säännöllisesti ylittävät rajan ja jotka rajavartija tuntee hyvin, koska he ylittävät maaulkorajan usein, tehdään pääsääntöisesti vain satunnaisotantaan perustuvia tarkastuksia 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla rajanylityspaikoilla ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla kaistoilla.

   Näille henkilöille on tehtävä perusteellinen tarkastus silloin tällöin, epäsäännöllisin väliajoin ja ilmoittamatta siitä etukäteen.

4. Jos jäsenvaltio päättää helpottaa raja-alueen asukkaiden rajanylitystä 1 kohdan c alakohdan mukaisesti,

   a) paikallisessa rajaliikenneluvassa on 7 artiklan 3 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi oltava tiedot paikasta sekä niistä ehdoista, joilla maaulkoraja voidaan ylittää;

   b) asianomaisen jäsenvaltion on tehtävä satunnaisia tarkastuksia ja suoritettava säännöllistä valvontaa laittomien rajanylitysten estämiseksi.

V luku
Loppusäännökset

16 artikla

Ceuta ja Melilla

Tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta Ceutan ja Melillan kaupunkeja koskevaan erityisjärjestelyyn, jota tarkoitetaan Espanjan kuningaskunnan liittymisestä Schengenin sopimuksen soveltamista koskevaan yleissopimukseen tehdyn sopimuksen päätösasiakirjassa olevassa Espanjan kuningaskunnan julistuksessa.

17 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lainsäädännön mukaisia seuraamuksia sovelletaan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn väärinkäyttöön, sellaisena kuin kyseinen järjestely on tällä asetuksella perustettuna sekä 13 artiklassa tarkoitetuilla kahdenvälisillä sopimuksilla täytäntöönpantuna.

2. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia ja niihin on sisällyttävä mahdollisuus mitätöidä ja kumota paikalliset rajaliikenneluvat.

3. Jäsenvaltioiden on pidettävä kirjaa kaikista paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn väärinkäytöksistä ja 1 kohdan mukaisesti määrätyistä seuraamuksista. Tiedot tästä on toimitettava kuuden kuukauden välein muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

18 artikla

Paikallista rajaliikennettä koskevaa järjestelyä koskeva kertomus

Viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2009 komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn toteuttamisesta ja toiminnasta sellaisena kuin se on tällä asetuksella perustettuna ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti tehdyillä tai jatketuilla kahdenvälisillä sopimuksilla toteutettuna. Kertomukseen liitetään tarvittaessa asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia.

19 artikla

Kahdenvälisiä sopimuksia koskevat ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista 13 artiklassa tarkoitetuista kahdenvälisistä sopimuksista sekä niihin tehtävistä muutoksista ja niiden irtisanomisesta.

2. Komissio saattaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot jäsenvaltioiden ja yleisön saataville julkaisemalla ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja muita soveltuvia keinoja käyttäen.

20 artikla

Schengenin yleissopimuksen määräysten muuttaminen

Korvataan Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 136 artiklan 3 kohdan määräykset seuraavasti:

"3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta paikallista rajaliikennettä koskeviin kahdenvälisiin sopimuksiin, joita tarkoitetaan paikallista rajaliikennettä koskevan järjestelyn käyttöönotosta jäsenvaltioiden maaulkorajoilla 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/2006 13 artiklassa.

_____

* EUVL L 405, 30.12.2006.

21 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
J. BORRELL FONTELLES	J. KORKEAOJA